

הדיאלקטיקה של תרגום מונחים אינטלקטואליים, דתיים ופוליטיים מעברית לערבית

جدلية ترجمة المصطلحات الفكرية والدينية والسياسية من
العبرية إلى العربية

The dialectics of translating intellectual religious and political terms from Hebrew to Arabic

الباحث: سامي عبيد محمد

Researcher: Sami Obaid Muhammad

Samiakafage1980@gmail.com

الملخص

أظهرت الترجمة من العبرية إلى العربية العديد من نقاط الخلاف الجوهرية بين اللغتين على المستويات الفكرية والدينية والسياسية. وأبرزت تلك النقاط ما يميل إليه متحدثو كل لغة من هاتين اللغتين من أفكار ورؤية للمتحدثين باللغة الأخرى. وقد قسمت البحث الى مقدمة وتمهيد وثلاثة مباحث قصيرة. حيث يركز المبحث الاول على الاشكاليات القائمة على أسس فكرية، أما المبحث الثاني فيتحدث عن الاشكاليات ذات الخلفية الدينية، بينما يتحدث المبحث الثالث عن الاشكاليات ذات الخلفية السياسية. وسوف نختم البحث بخاتمة تحمل أهم ما توصلت إليه من نتائج.

الكلمات المفتاحية: جدلية الترجمة، الترجمة من العبرية، جدليات دينية.

Khoza-Shangase, K., & Mophosho, M. (2018). Language and culture in speech-language and hearing professions: The dangers of a single story. South African Journal of Communication.

Knowledge: Towards a Typology of the Contemporary 'Modern Languages 1(2), 1–14.

Malmkjær, K. (2022). Linguistics and the Language of Translation. In Linguistics and the Language of Translation: Edinburgh University

Preece, J., & Rees, A. (2021). How Bilingual Novelists Utilize their Linguistic Knowledge.

Schouten, B. C., Cox, A., Duran, G., et al. (2020). Mitigating language and cultural barriers in healthcare communication: Toward a holistic approach. Patient Education and Counseling, 103(12), 2604-2608.

Teng, M. F., Qin, C., & Wang, C. (2022). Validation of metacognitive academic

writing strategies and the predictive effects on academic writing performance in a foreign language context.

Summary

Translation from Hebrew to Arabic revealed many fundamental points of disagreement between the two languages at the sectarian, religious, and political levels. These points highlighted the ideas and visions of speakers of the other language that speakers of each of these two languages tend to have. The research was divided into an introduction, preface, and three short sections. The first section focuses on problems based on sectarian foundations, while the second section talks about problems with a religious background, while the third section talks about problems with a political background. We will conclude the research with a conclusion that contains the most important findings.

Key words: translation Controversies- translation from Hebrew to Arabic-religious Controver.

תקציר:

התרגום מעברית לערבית הראה הרבה נקודות מחלוקת עיקריות בין שתי השפות ברמות האידיוולוגית, הדתית והפוליטית. אותן נקודות הבליטו את נטייתם של דוברי כל שפה משתי השפות לאמץ רעיונות ותפיסות כלפי עמיתיהם דוברי השפה האחרת. המחקר חולק להקדמה, מבוא ושלושה סעיפים קצרים. הסעיף הראשון מתמקד במחלוקות על בסיס אידיוולוגי, השני מדבר על מחלוקות על רקע דתי, ואילו השלישי מדבר על הצחלוקות שיש להן רקע פוליטי. את המחקר אני מסכם עם התוצאות שהגעתי אליהן.

תגיות: מחלוקות התרגום, התרגום מעברית, מחלוקות דתיות.

הקדמה:

השפות השמיות התפשטו על פני אזורים נרחבים של מערב אסיה וצפון אפריקה, והיו להם יובלים באירופה. ההיסטוריה המתועדת של משפחה זו נמשכת יותר מזו של כל משפחת שפה אחרת. מחקרים בלשניים עתיקים ומודרניים הוכיחו כי השפות הערבית והעברית הן שתי אחיות מלאות שצמחו מרחמה של שפה אחת, השפה השמית האם, ששם, בנו של נח, וצאצאיו אחריו דיברו בעקבותיו אחרי המבול. זה גם הוכיח ששתי השפות הללו חולקות מאפיינים סמנטיים

ולקסיקליים רבים, כמו גם מאפיינים דקדוקיים ואחרים המייחדים את השפות של אותה משפחת שפות.⁽¹⁾

עם זאת, הגורמים התרבותיים והחברתיים והעיונות שנבעה מכך בין קבוצת בני ישראל, שלקחה את העברית כשפתה, לבין העמים הערבים שדיברו בשפת הדאד - הביאו להבדלים משמעותיים בשימוש במונחים רבים בשתי השפות.⁽²⁾

למשל, בני ישראל עומדים על כך שיצחק הוא הקורבן, בעוד שאנו הערבים המוסלמים מאשרים שישמעאל, עליו השלום, הוא הקורבן. לכל צד יש את הסיבות והראיות שלו שהוא מציג כדי להוכיח את אמיתות הדברים שהוא טוען.

ההבדלים בין בני ישראל לערבים הופיעו עוד מימי קדם, כאשר כל צד חיפש את זכותו, אשר ראה בה לגיטימית, לרשת נבואה וחוכמה. עם הופעתם של ישמעאל ויצחק בזירת האירועים באזור בו חיו העמים השמים, בעיית הירושה התגלמה בחזקה כאשר העברים באותה תקופה הלכו על הכלל שמי שיש לו אם עבריה הוא עברי ומגיע לו.⁽³⁾ ירושה, וזה מה שהחילו על יצחק להרחיק מישמעאל בכור אברהם עליו השלום זכותו לרשת מאביו. איפה זה הוזכר בספר בראשית

”לך-לך, אל-אֶרֶץ הַמִּצְרַיִם;”

”קח את בנך, בנך יחידך, אשר אתה אוהב את יצחק, ולך אל ארץ מוריה, והקרב אותו שם לעולה על אחד ההרים אשר אני

אומר לך עליהם.”⁽⁴⁾

זו הייתה ההתחלה והניצוץ הראשון לגיבוש רעיון הגזענות היהודית והנחת היסוד הראשון להבדלים ולבעיות העדתיות, החברתיות והדתיות בין קבוצת ילדי ישראל לבני דודיהם הערבים, אותם נציג בהרחבה. בעמודים הבאים.

הדוגמה הקודמת אינה הדוגמה היחידה לבעיות והבדלים בין שתי השפות, הרשימה ארוכה וכוללת הבדלים על רקע תרבותי, דתי, חברתי ועדתי. לכן, מצאתי צורך להדגיש חלק מהבעיות הללו ולתקן כמה מושגים שעלולים לבלבל את הקורא הערבי. המחקר חולק להקדמה, מבוא ושלושה חלקים קצרים. החלק הראשון מתמקד בבעיות המבוססות על יסודות עדתיים, בעוד החלק השני מדבר על בעיות עם רקע דתי, בעוד החלק השלישי מדבר על בעיות עם רקע פוליטי. נסיים את המחקר במסקנה המכילה את הממצאים החשובים ביותר.

חשיבות מחקרית:

חשיבותו של מחקר זה היא בכך שהוא שופך אור על נקודות המחלוקת האידיוולוגית, הדתית והתרבותית בין השפה הערבית והעברית, והסיבות לחוסר הסכמה זו.

מטרות המחקר: מטרת המחקר היא לחשוף כמה מונחים הנחשבים לשנויים במחלוקת כשהם מתורגמים מעברית לערבית מסיבות עדתיות, פוליטיות או דתיות, וכיצד התגברו המתרגמים על

מחלוקות אלו.

מתודולוגיית מחקר: החוקר אימץ את השיטה האנליטית על מנת לסקור כמה מונחים ולשפוך אור על המשמעויות שהם נושאים במחשבה היהודית ומקביליהם במחשבה הערבית-אסלאמית.

אני לא טוען לשלמות, כי השלמות שייכת לאלוהים בלבד. אם זה ממחסור, אז זה ממני ומהשטן, ואם יש שלמות, אז זה מחסדי אלוהים עלי.

מבוא:

מאז תחילתו בימי קדם, מילא התרגום תפקיד של מתווך תרבותי וקוגניטיבי חשוב, והוא נחשב לאמצעי תקשורת חשוב בין אומות ועמים הדוברים שפות שונות. עמים ועמים אלו ידעו את חשיבות התרגום ואת תפקידו הגדול עוד מימי קדם. תרגום הופיע בעידן הנביא מוחמד, יברך אותו ה' וישן לו שלום, כאשר מכתביו למלכים ולצארים תורגמו לאוספיהם בהגיעם. התרגום שגשג בתקופת שלטונו של אלמאמון, עד כדי כך שהוא נתן למתרגם את משקל הספר שתרגם בזהב.⁽⁵⁾ באשר לתרגום בין ערבית לעברית ושלבי התפתחותה, תנועת תרגום זו התרחשה בשני תקופות היסטוריות שונות, הראשונה בימי הביניים בתקופת השלטון האסלאמי באנדלוסיה, והשנייה בעידן המודרני. הנסיבות היו שונות בשני התקופות, בשל הסכסוך הערבי-ישראלי.⁽⁶⁾ תרגום הוא בעצם תהליך יצירתי, שכן המתרגם לומד את כל הנתונים הדרושים

להבנת הטקסט המקורי וליצירתו מחדש. זה כולל את התהליך הכללי של התרגום, מנותק מהזמן שבו המתרגם לומד את הנתונים הללו, בין אם מתחיל בעבודה מאחוריו. שולחן עבודה או ישירות במהלך התרגום. התרגום מתחיל כשהמתרגם עצמו מתחיל את המוצר אותו הוא מתרגם, מרגיש שהוא עובד בכתיבת המוצר.⁽⁷⁾

על מנת שתרגום יהיה יצירה מוצלחת ופעילות תרבותית שימושית, עליו להיות בעל מתרגם בעל הכלים והיכולות הדרושים מההיבטים הלשוניים והאמנותיים, הכשרה לשונית במספר שפות והכשרה אמנותית במגוון התחומים הספרותיים או המדעיים. חומר, או זה מכוסה בספרים או כלול במחקר ובמאמרים.⁽⁸⁾

סוגיית תרגום המונח היא אחת הבעיות החשובות העומדות בדרכו של המתרגם, שכן המונח מכיל בתוכו מטענים תרבותיים המתיישבים ברקע הטקסט המקורי ומקיפים אותו. המומחה בתרגום הטקסט חייב אז לא רק לתרגם את המרכיבים השונים של המסגרת הסמיוטית, אלא גם לתרגם את מקומו של המונח הזה בחברה.⁽⁹⁾ הכל, בהינתן שהמושג או התפיסה זהים, אבל המונח שונה מחברה אחת לאחרת. מכאן שמדע התרגום שומר על חשיבות מיוחדת בהתמודדות עם המונח, שכן המראה היא המשקפת את הבנת המונח בשפת המקור שלו, ואז מעבירה אותו לקורא בשפה האחרת. קיימות הגדרות חדשות המקשרות בין מושג למונח שאליו הוא מתייחס, לרבות:

מונח הוא מילה או קבוצת מילים משפה מתמחה. מדעי או טכני... וכו' הוא עובר בירושה או מושאל ומשמש לביטוי מדויק של מושגים ולהצביע על דברים פיזיקליים ספציפיים הגדרה זו הופכת את המונח לא מוגבל למילה אחת.⁽¹⁰⁾

על מנת שתרגום יהיה יצירה מוצלחת ופעילות תרבותית משמעותית, עליו להיות בעל מתרגם עם מלוא היכולות או הדרישות מבחינת מונחים לשוניים ואמנותיים, חיבור לשוני במגוון השפות וחיבור אמנותי במגוון המדעי. או חומר ספרותי שספרים עוסקים בו או שעוסקים בו מאמרים ומחקרים.⁽¹¹⁾ ודאי שתרגום מונחים ומושגים דתיים, פוליטיים ותרבותיים בצורה מדויקת ונכונה חשובה מאוד למי שרוצה דיוק בתרגומם ומעוניין להעביר משמעויות לנמעני השפה שאליה הם מועברים בדייקנות ובשטף לשוני מופלג. שבו נלקח בחשבון הערך התרבותי והלשוני של השפה שאליה הם מועברים, כי זה תנאי בסיסי להצלחת השפה.

הסעיף הראשון: מחלוקות על רקע עדתי מאז הופעתה של התנועה הציונית על בימת האירועים העולמית בידיו של תיאודור הרצל, היא אימצה מונחים רבים משלה כדי לנסות להוכיח את זכותם של היהודים על ארץ פלסטין ההיסטורית, ולהציב שורשים מומצאים עבור הישות הגזלת הזו באזור זה. נציג, כדוגמה, אך לא רק, חלק מהמונחים הללו, שחלקם התבססו על בסיס עדתי ואחרים על בסיס דתי או פוליטי.

ארץ ישראל: ארץ פלסטין. במילונים עבריים כתוב: שם ארץ מולדתו של עם ישראל.⁽¹²⁾ מונח זה מוחל על ארץ פלסטין ההיסטורית, ומטרתו לבסס את עיקרון ארץ האבות ולכפות את תפיסת המדינה היהודית שלא חדלה להתקיים. זהו מונח ציוני שמטרתו לבטל כל לדבר על ארץ פלסטין. מונח זה נחשב לאחד המונחים המסוכנים ביותר מכיוון שמשמעותו קבלת קיומה של ישות לגיטימית המיוצגת על ידי מדינה ללא גבולות ספציפיים.

גלות: זה מונח שפירושו בעברית גלות. המשמעות היא שהות ארוכה מחוץ למולדת כתוצאה מגירוש. עם זאת, מתרגמים ערבים הוגנים המתקשים לתרגם את המונח הזה במובן זה מעדיפים לתרגם אותו לגולה. גלות משמעותה שהאדם גורש מארצו והמשיך להיאבק ולהילחם עד שחזר אליה,⁽¹³⁾ לגבי הפזורה משמע שהאדם עזב מקום מרצונו החופשי, ואין צורך שיתאמץ. לחזור אליו או לנסות להתגבר על הסיבות לעזיבתו ממנה.⁽¹⁴⁾ אם מתרגמים ערבים יאמצו את המונח גלות, משמעות הדבר היא הכרה מפורשת כי פלסטין היא מולדתם של היהודים.

יהודה ושומרון: זהו מונח עברי, יהודי, ציוני - כלומר יהודה ושומרון, וזה מונח שיושם על ידי היהודים על אזור הגדה המערבית של נהר הירדן כדי למחוק את זהותו הערבית ולהעניק לו אופי יהודי. אחד הדברים הגרועים ביותר שמתרגם

יכול לעשות הוא לשכוח את זהותו הערבית ולתרגם מונחים כאלה פשוטו כמשמעו, מה שמשרת את המחשבה הציונית והיהודית. הציונים משתמשים במונח זה כדי לתת אופי היסטורי כוזב לגדה המערבית. (10)

מחבל: זהו מונח שנטבע על ידי העיתונות הישראלית לדבר על לוחמי גרילה פלסטיניים במטרה לעשות דה-לגיטימציה למאבק הפלסטיני נגד הכיבוש הישראלי בגדה המערבית, ברצועת עזה או בירושלים.

מחבל מתאבד: הוגים יהודים העדיפו להעניק אופי רע לכל מי שנלחם בכיבוש, במיוחד לאחר האינתיפאדה הראשונה ב-1987, במהלכה החלו הפלסטינים לבצע פעולות קדושים. היהודים העדיפו לקרוא להם מחבלים מתאבדים כי ידעו שהדת האסלאמית אוסרת התאבדות, מגנה אותם ומזהירה את מי שמבצע זאת לגיהנום בחיים שלאחר המוות. מטרת הקדנציה הזו הייתה להרתיע את הפלסטינים מלבצע כל פעולה צבאית שבה הם עלולים להקריב את חייהם כדי להילחם בכובש הגזול. (11)

פיגוע: פיגוע חבלה - פיגוע. העיתונות הישראלית יישמה את המונח הזה על כל פעולה שביצע פלסטיני נגד היהודים בישראל. למרות שיהודים מבצעים פיגועי טרור נגד אזרחים פלסטינים, התקשורת הישראלית לא נותנת לפיגוע אלה את אותו השם. מונח זה נועד לבלבל בין הקלפים ולתאר את הפעולות שביצעה ההתנגדות הפלסטינית כפעולות טרור. (12)

שטחים: אזורים. זהו מונח שניתן לאדמות שנכבשו על ידי המדינה הכובשת ב-1967 במטרה להפחית מערכן ולשלול כל דיבור על הכיבוש, כאילו היו אזורים סמוכים לישות הציונית ואינם נתונים לכיבוש.

הר הצופים: הר הרואה, כינוי שניתן להר הצופים, השוכן מצפון-מערב לעיר הכבושה ירושלים. ישראל בנתה עליה בכוונה את האוניברסיטה העברית כדי לתת לה אופי יהודי, ולפעמים קוראים לה הר הצופים.

הר חרמון: שם שנתנה ישראל להר מוכבר ברמת הגולן הסורית הכבושה על מנת להקנות לו אופי יהודי.

הר חומה: אזור ג'בל אבו גנים, בו נבנה יישוב בעל אותו שם עברי, נקרא לאותן מטרות שהוזכרו קודם לכן.

הסעיף השני: מחלוקות על רקע דתי

עקדת יצחק - שחיטת יצחק: (13) זהו מונח ישן המוזכר בתורה לשלול את איכות הקורבן ואת הבן הבכור הלגיטימי מישמעאל בן אברהם עליהם השלום ולהגביל את מושג הנבואה והחכמה לבני ישראל. מונח זה הוא אחת מנקודות ההבדל הגדולות ביותר בין ערבים מוסלמים ליהודים, כפי שהזכרנו בעבר שהדת היהודית רואה ביצחק את הקורבן, בעוד שהאסלאם רואה את הקורבן כנביא האל, ישמעאל עליו השלום. למרות זאת, נאמר בחלק מהמקורות היהודיים

שהקרב יצחק נחשבת לאחר הקרב ישמעאל. מקורות אלו מאשרים שאברהם עליו השלום היה נתון למבחן מאלוהים הכל יכול להקריב את שני בניו ולא רק אחד מהם. (14)

הר הבית: (15) שטח חצר מסגד אל-אקצא מיועד למחיקת זהותו האסלאמית וכפיית מציאות יהודית לא קיימת בכוח. העדות הגדולה ביותר לכך היא מה שמוכיחים גילויים מדעיים וחפירות ארכיאולוגיות שמקדש שלמה אינו קיים באזור זה.

הכותל המערבי: הוא נקרא חומת בוראק, שלטענת היהודים הוא מה שנותר ממקדש שלמה לאחר הריסתו, ולמרות המרחק בינו לבין מסגד אל-אקצא, היהודים טוענים כי הוא מייצג חלק מהמקדש, ואת שאר החלקים נמצאים מתחת למסגד אל-אקצא. זוהי החומה שנמצאת בחלק הדרום מערבי של חומת מסגד אל-אקצא המבורך, והיהודים מכנים אותה (חומת הבכי), כפי שטענו כי הוא החלק הנותר של המקדש לכאורה, והטקסים שלהם. והתפילות לובשות אופי של יללה וקינה על התפארות לכאורה. (16)

ירושלים: העיר ירושלים. עיר ירושלים. זו העיר הערבית העתיקה שהיהודים ניסו לייחס לעצמם על ידי מתן כמה שמות בעלי אופי דתי יהודי, כמו "עיר דוד", "ירושלים הזהב", "ירושלים של זהב" ועוד שמות. מה שראוי לציין הוא שהשם ירושלים הוא

שם ערבי מפורש שחוזר לכנותה "אורו סאלם", כלומר עירו של האל סאלם, אל הכנענים. עם זאת, השם העתיק ביותר הוא "יבוס" בהתייחס ליבוסים הערבים שהיו הראשונים להתגורר בעיר לפני היהודים ולפני הכנענים. (17)

הסעיף השלישי: מחלוקות על רקע פוליטי

צה"ל: צבא הגנה לישראל: (18) זה נקרא צבא ישראל או צבא הכיבוש הישראלי, במטרה להצדיק את ההפרות שהוא מבצע נגד אזרחים ערבים, כאילו הוא נועד להגן על היהודים ולא לבצע פשעים נגד הערבים. שקר צבא ההגנה הופיע ברבים מבין מעשי הטבח שביצע צבא זה נגד חסרי הגנה במהלך המלחמות שהתחוללו בין ישראל לערבים, החל ממלחמת ארץ ישראל ב-1948, דרך התוקפנות המשולשת וחודש יוני. מלחמת 1967, וכלה בתוקפנות הישראלית האחרונה נגד רצועת עזה לאחר אירועי ה-7 באוקטובר 2023.

מלחמת תש"ח: מלחמת העצמאות:

(19) מלחמת תש"ח - או מלחמת העצמאות. שם שניתן למלחמת ארץ ישראל שהובילה להקמת מדינת ישראל ב-1948. במאי 1948, הישראלים קוראים למלחמה הזו מלחמת השחרור, בהתחשב בכך שהם זכו לעצמאות מהכיבוש האנגלי של ארץ ישראל.

מלחמת ששת הימים: (20) למרות

שזהו מונח צבאי-פוליטי שהחילה ישראל על מלחמת 1967, היא ניסתה לתת לה אופי דתי כדי להראות שאלוהים, שברא את העולם בשישה ימים, אפשר להם להביס את הערבים בשישה ימים, וזה מה. ישראל מנסה להתבסס ברוב מלחמותיה נגד הערבים.

מלחמת סיני - מבצע קדש:

אשר התרחש בתיאום ושיתוף פעולה בין בריטניה, צרפת וישראל, ומטרתו הייתה להפיל את משטרו של נשיא מצרים המנוח גמאל עבד אל נאצר. (26) בערבית קוראים לזה התוקפנות המשולשת נגד מצרים ב-1956 בניסיון לתת לה מעמד של לגיטימציה. זוהי התוקפנות שפתחו בריטניה, צרפת וישראל נגד מצרים בעקבות החלטת הנשיא המנוח גמאל עבד אל-נאצר להלאים את תעלת סואץ ולצרפה לריבונות המצרית לאחר נסיגת הכיבוש הבריטי ממצרים ב-1954. בריטניה רצתה לכבוש מחדש. מצרים, וצרפת רצו לכבוש את התעלה ולהשאיר בה את הרווחים מהשיוט הבינלאומי בה. ישראל ניסתה לשלוט באזור המיצרים כדי להדק את חבל ההליכה במצרים ולהימנע מכל מחשבה מצרית על ניהול מלחמה נגדה בעתיד. (27)

מלחמת יום כיפור: (28) מונח זה הוא גם מונח צבאי-פוליטי שישראל יישמה על מלחמת אוקטובר 1973, והיא ניסתה להקנות לו מושג דתי באמצעות קישורו ליום כיפור.

טבח פרהוד: אירועים שהתרחשו נגד כמה יהודים בידי כמה לאומנים עיראקים בשנת 1941. מקורות יהודיים מאמינים שיהודי עיראק נהנו מבטחים בתקופת שלטונו של עבדול קארים קאסם, וכי הם מעולם לא חשו מה שנקרא אנטישמיות, וכי השנאה כלפי היהודים גדלו עם עליית מפלגת הבעת' לשלטון. אירועים אלו התרחשו במהלך חג השבועות בראשון ובשני ביוני 1941. מקורות יהודיים טוענים כי במהלך אותם אירועים נהרגו 179 יהודים, 118 נפצעו, 242 ילדים יתומים ורכוש רב נשדד. אירועי הפרהוד החלו בקרח סביב גשר אל-ח'אר, שם הותקפה משלחת של בולטים יהודים לאחר שחזרה מקבלת פנים עם יורש העצר עבדול-אילה בארמון אל-צוהור. המהומות פרצו ברחוב ע'אזי בשכונת באב א-שייח', ואז עברו במהירות לרובע היהודי הישן ולשכונות יהודיות שכנות ברוספה כמו אבו ספיין, שכיום כבר לא קיים. (29)

השפעת הנאציזם הייתה ברורה בעיראק, שכן האנטישמיות הגיעה לשיאה בהתפרעויות שהתרחשו בעיר בגדאד ב-1941 (30). הביטויים הציוניים שבהם השתמשה בנוגע לאירוע היו שונים, ובחרו במה שמתאים למושגים האידיאולוגיים והמוחלטים שלו שמטרתם לתמוך, להפיץ ולהעמיק את מושג העוינות בין היהודי ללא-יהודי, תוך שימוש באירוע זה כהשקעה המכוערת ביותר כדי להשיג את חיבתם של יהודי עיראק ולמשוך אותם

לשורותיה לאחר שלא הצליחה לזכות אותם אליה. לפעמים אנחנו מוצאים את זה במילה "פרעות" (תקיפות), ובפעמים אחרות (פוגרום) "טבח", ובפעמים אחרות "שואה" (שואה) "אסון", ולפעמים "טבח" "טבע" (טבח). ביטויים אלו היו שונים, והם קישרו כל ביטוי. עם אירוע מסוים, בנסיבות ספציפיות, בחברות ספציפיות, והרבה פעמים אנו מוצאים את הביטויים הללו במחקר או מאמר בודד (31).

סיכום

היהודים והציונים מעולם לא הכחישו את עוינותם העזה כלפי מוסלמים וערבים, והם חשפו עוינות זו בהזדמנויות רבות, למרות שתקופות חייהם הטובות ביותר של קבוצות יהודיות היו תמיד כשהן חיו תחת חסותם של ערבים ומוסלמים. ההיסטוריה האסלאמית והערבית מעידה על כך, אבל היהודים הם מטבעם קבוצה כפוי טובה ששוללת קרדיט ואינה מחזירה אותו לבעליה החוקיים, וזה מה שגרם להם לנסות לעקור את הפלסטינים והערבים מאדמותיהם בניסיון - שהצליחו במקרים מסוימים - לכפות את עצמם על האזור הזה וליצור לעצמם שורשים רעילים בו. אבל החוקר בעל התובנה המודע לסוגיות האומה שלו חייב להיות מודע לקונספירציה היהודית הזו ולא ליפול למלכודת של מושפע מהטרמינולוגיה היהודית באופן שמשרת את מטרותיה של ישראל-מתנחלים-קולוניאליות.

המחקר הגיע לתוצאות הבאות:

- 1- דוברי עברית ניסו לכפות את התרבות והאידיאולוגיה שלהם על כל מי שלמד את שפתו על ידי זיוף כמה מושגים כדי להתאים לרעיונות שהם טענו מהארץ המובטחת והדיכוי שלהם במקומות השונים בהם חיו.
- 2- חלק מהמתרגמים עשו טעות לתרגם את המונח מעברית מבלי לדעת את הנסיבות והנסיבות של הופעת חלק מהמונחים הללו, ולכן הם תרגמו אותם כפי שהם ללא מודעות.
- 3- כמה מתרגמים אחרים נמלטו מלפול בפח הזה, אז הם תרגמו מונחים שונים במודעות רבה, על בסיס תרבות, ומודעות לסכנת העברה מעברית ללא בדיקה ובדיקה. לסיכום, אני מבקש מאללה הכל יכול הדרכה והצלחה....

רשימת מקורות

המקורות הערביים:

القرآن الكريم
الكتاب المقدس

1. الرازي، محمد بن أبي بكر بن عبدالقادر: معجم مختار الصحاح، طبعة مدققة كاملة التشكيل ومميزة المداخل، مكتبة لبنان، بيروت، 1989.
2. العارف، عارف: المفصل في تاريخ القدس، الجزء الأول، ط5، مكتبة الأندلس، القدس، 1999.
3. يجنال: إنشاء وتكوين الجيش الإسرائيلي،

- ترجمة: عثمان سعيد، دار العودة، بيروت، ١٩٧١.
٤. بن رحمون، عبد الهادي: الأعياد في الديانة اليهودية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية العلوم الإنسانية، جامعة عمار تليجي، الجزائر، ٢٠١٥.
- جمعة، مصطفى عطية: هيكل سليمان، دراسة مقارنة في التاريخ والآثار والأديان بين المسجد الأقصى وجبل الهيكل، وكالة الصحافة العربية ناشرون، الجيزة، ٢٠٢٣.
٥. حجازي، محمود فهمي: الأسس اللغوية لعلم المصطلح، دار غريب للطباعة، القاهرة، ١٩٩٣.
- سوريان، ك، فلورين، فن الترجمة، ترجمة د. حياة شراره، منشورات وزارة الثقافة والفنون، القاهرة، ١٩٧٩م.
٦. فتاح، عرفان عبد الحميد: اليهودية عرض تاريخي والحركات الحديثة في اليهودية، دار عمار للنشر، عمان، ١٤١٧هـ - ١٩٩٧م.
٧. □ ١٩٤٨ ونكتتها، ط١، مكتبة جزيرة الورد، القاهرة، ١٤٣١هـ - ٢٠١٠م.
٨. محمد، جاسم خالد: إشكالية الترجمة بين العربية والعبرية، جلة جامعة الأنبار للغات والآداب، العدد السادس والعشرون، ٢٠١٨.
٩. محمد، محمد عوض: فن الترجمة، معهد البحوث والدراسات العربية، جامعة الدول العربية، ١٩٦٩م.
١٠. موسوعة المصطلحات اليهودية والصهيونية. عبد الوهاب المسيري (نسخة إلكترونية)
- د. محمد احمد صالح حسين، نفي المنفى الصهيوني والحنين إلى الجذور العربية دراسة في (بغداد بالأمس) لساسون سوميخ، النادي الأدبي في منطقة الباحة، المملكة العربية السعودية، ط١، ٢٠١١م.

המקורות העבריים:

- ١- אבן-שושן, אברהם: המילון החדש, ששה כרכים, הוצאת קרית-ספר, ירושלים, ١٩٧٩.
- ٢- בבילון (מהדורת אינטרנט)
- ٣- מילון שגב (עברית-ערבית). מהדורת הוצאת שוקן, ירושלים ותל אביב, ١٩٩٠
- ٤- לספירה. בנימיני, יצחק: צחוק אברהם, פירוש לספר בראשית כתיאולוגיה ביקורתית, הוצאת רסלינג, תל אביב, ٢٠١١.
- ٥- גרוסמן, דויד: הזמן הצהוב, הוצאת הקיבוץ המאוחד, תל אביב, ١٩٨٧.
- ٦- קאפח, יוחנן ויחיאל צייטקין: משפחות מבראשית: משפחת אברהם ושרה, שאנן-המכללה האקדמית הדתית לחינוך, חיפה, ٢٠١٨.
- ٧- רבין, חיים: שפות שמיות, פרקי מבוא, הדפסה שלישית, מוסד ביאליק, ירושלים, ٢٠٠٦.

- ٨- שויקה, יעקב: רב מלים, המילון השלם לעברית החדשה, עברי עברי, כרך ראשון, הוצאת סטימצקי, תל אביב, ١٩٩٧.
- ٩- דפנה צמחוני, מדוע עלו רוב יהודי עיראק לישראל במבצע עזרא ונחמיה: מצבם של יהודי עיראק ערב העלייה ההמונית, מכון בן-גוריון לחקר ישראל והציונות, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב ל, ירושלים, ١٩٩١, גליון ١.
- ١٠- תעודות למדיניות החוץ של ישראל, כרך שנים עשר, מלמחת סיני: המערכה המדינית אוקטובר ١٩٥٦ - מארס ١٩٥٧, ערכה, העירה והקדימה: ננה שגיא, במדפיס הממשלתי, ירושלים, ٢٠٠٩.

המקורות הלועזיים:

- 1- Even-Zohar: Polysystem Studies, Special Issue of Poetic Today, I (1990) .
- 2- Snell-Hornby, M, Translation Studies: An integrated Approach, Philadelphia, 1988 Benjamin.

אתרי אינטרנט:

- 1- efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.amutakesher.org.il.
- 2- https://www.aqsaonline.org/BlogPosts/Details/0973ceba-8712-4246-b0ed-32b307af049e
- 3- www.inss.org.il/he/wp-content/uploads/sites/2/2017/02/FILE1194171975.pdf

השוליים:

(Endnotes)

١. רבין, חיים: שפות שמיות, פרקי מבוא, הדפסה שלישית, מוסד ביאליק, ירושלים, ٢٠٠٦, עמ' ٢
2. Even-Zohar, I (1990): Polysystem Studies, ^*Special Issue of Poetic Today,pg 15
٣. الشائع في تفسيره أنه مشتق من الفعل "أ" الذي يعني انتقل إلى الطرف الآخر؛ دلالة على مجيء إبراهيم من الطرف الآخر لنهر الفرات. ومن العلماء من يرى أنها مشتقة من "هبيرو" أو "خبירו"

وهو اسم للقبائل السامية البدوية المتنقلة التي ظهرت في غربي آسيا في الفترة ما بين ٢٠٠٠-١٢٠٠ قبل الميلاد. وقد عرف بهذا الاسم إبراهيم وعائلته بعد نزوحهم إلى أرض كنعان، فلسطين حالياً. انظر: فتاح، عرفان عبد الحميد: اليهودية عرض تاريخي والحركات الحديثة في اليهودية، دار عمار للنشر، عمان، ١٤١٧هـ-١٩٩٧م، ص ٢١.

٤. سفر التكوين ٢٢: ٢

٥. محمد، جاسم خالد: إشكالية الترجمة بين العربية والعبرية، جلة جامعة الأنبار للغات والآداب، العدد السادس والعشرون، ٢٠١٨

٦. المرجع نفسه

٧. سوريان، ك، فلورين، فن الترجمة، ترجمة د. حياة شراره، منشورات وزارة الثقافة والفنون، القاهرة، ١٩٧٩م، ص ٥٦.

٨. محمد، محمد محمد عوض، فن الترجمة، معهد البحوث والدراسات العربية، جامعة الدول العربية، ١٩٦٩م، ص ١٩.

٩. Snell-Hornby, M, Translation Studies: An integrated Approach, Philadelphia, ١٩٨٨ Benjamin.pg ١٢٧

١٠. حجازي، محمود فهمي: الأسس اللغوية لعلم المصطلح، دار غريب للطباعة، القاهرة، ١٩٩٣، ص ١١

١١. محمد، محمد محمد عوض، فن الترجمة، مرجع سابق، ص ١٩.

١٢. أبـنـشـوش، أبـهـرـس: المـيـلـون الـحـدـش، كـرـك بـ، الـوـضـات كـرـيـتـسـفـر، يـرـوـشـلـيـم، ١٩٧٩، عـمـ ١٠٠٤

١٣. شويקה، يعقوب: رب ملسم، الميلون השלם לעברית החדשה، עברי עברי، כרך ראשון، הוצאת סטימצקי، תל אביב، ١٩٩٧، עמ' ٢٧٧

١٤. الرازي، محمد بن أبي بكر بن عبد القادر: معجم مختار الصحاح، طبعة مدققة كاملة التشكيل ومميزة المداخل، مكتبة لبنان، بيروت، ١٩٨٩، ص ٢٨٩.

١٥. غروسمن، دويد: הזמן הזהוב، הוצאת הקיבוץ המאוחד، תל אביב، ١٩٨٧، עמ' ١٠

١٦. www.inss.org.il/he/wp-content/uploads/sites/2/2017/02/FILE1194171975.pdf بتاريخ ١١ مارس ٢٠٢٤ الساعة ٣ عصراً.

١٧. الموقع السابق

١٨. קאפח, יוחנן ויחיאל צייטקין: משפחות מבראשית: משפחת אברהם ושרה, שאנן-המכללה האקדמית הדתית לחינוך, חיפה, ٢٠١٨, עמ' ١٢٨

١٩. בנימיני, יצחק: צחוק אברהם, פירוש לספר בראשית כתיאולוגיה ביקורתית, הוצאת

רסלינג, תל אביב, ٢٠١١, עמ' ١٤٣

٢٠. جمعة، مصطفى عطية: هيكل سليمان، دراسة مقارنة في التاريخ والآثار والأديان بين المسجد الأقصى وجبل الهيكل، وكالة الصحافة العربية ناشرون، الجيزة، ٢٠٢٣، ص ٤٥

٢١. https://www.aqsaonline.org/BlogPosts/Details/0973ceba-8712-b0ed-32b307af049e بتاريخ ١٢ مارس ٢٠٢٤ الساعة ٢ ظهراً

٢٢. العارف، عارف: المفصل في تاريخ القدس، الجزء الأول، ط٥، مكتبة الأندلس، القدس، ١٩٩٩، ص ١

٢٣. نشأ هذا الجيش رسمياً في السابع والعشرين من يونيو عام ١٩٤٨. عندئذ كانت الهاجاناه اليهودية تقاتل منذ ستة أشهر ضد الفدائيين العرب المحليين يدعمهم متطوعون من الدول العربية المجاورة. انظر: آلون، يجنال: إنشاء وتكوين الجيش الإسرائيلي، ترجمة: عثمان سعيد، دار العودة، بيروت، ١٩٧١، ص ٦١.

٢٤. اندلعت هذه الحرب فور صدور قرار تقسيم فلسطين عن الجمعية العامة للأمم المتحدة في التاسع والعشرين من نوفمبر ١٩٤٧، وانتهت بقيام دولة إسرائيل. انظر: فرج، أحمد زكريا محمد: حرب ١٩٤٨ ونكبتها، ط١، مكتبة جزيرة الورد، القاهرة، ١٤٣١هـ-٢٠١٠م، ص ٢٥

٢٥. راندولف وونستون تشرشل: حرب الأيام الستة، ص ٢٨. كتاب إلكتروني بموقع palstinebooks.blogspot.com

٢٦. תעודות למדיניות החוץ של ישראל, כרך שנים עשר, מלמחת סיני: המערכה המדינית אוקטובר ١٩٥٦- מארס ١٩٥٧, ערכה, העירה והקדימה: ננה שגיא, במדפיס הממשלתי, ירושלים, ٢٠٠٩, עמ' יא

٢٧. www.efaidnbmnnnibpcajpglclefindmkaj/https://www.amutakesher.org.il. بتاريخ ٢٠ مارس ٢٠٢٤ الساعة الواحدة ظهراً.

٢٨. . يهدف هذا اليوم في الشريعة اليهودية إلى التكفير عن الخطايا ويسمى يوم الكفارة، ويعني التسامح وغفران الخطأ أو الذنوب وهو يوم صوم وصلاة لطلب المغفرة من الذنوب التي اقترفها اليهودي. تقام به صلاة جماعية يؤديها الكهنة. يمكن أداء الصلاة في أي وقت من السنة إلا أن يوم التكفير يتميز بتمسك اليهود بالصوم والصلاة فيه، ويسبقه تسعة أيام من التوبة. انظر: بن رحمون، عبد الهادي: الأعياد في الديانة اليهودية، رسالة ماجستير غير منشورة، كلية العلوم الإنسانية، جامعة عمار تليجي، الجزائر، ٢٠١٥، ص ٧٥.

٢٩. חי, אמיל: רכבת לילה מבגדאד, אוריון הוצאת ספרים, חולון, ٢٠١٨, עמ' ٣٣.

(30) דפנה צמחוני, מדוע עלו רוב יהודי עיראק לישראל במבצע עזרא ונחמיה: מצבם של יהודי עיראק ערב העלייה ההמונית, מכון בן-גוריון לחקר ישראל והציונות, אוניברסיטת בן-גוריון בנגב ל, ירושלים, ١٩٩١, גליון ١.

٣١. د. محمد احمد صالح حسين، نفي المنفى الصهيووني والحنين إلى الجذور العربية دراسة في (بغداد بالأمس) لساسون سوميخ، النادي الأدبي في منطقة الباحة، المملكة العربية السعودية، ط١، ٢٠١١م، ص ١٤٨.